

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke meget stor glæde over, at det lykkedes i sidste øjeblik, kan man næsten sige, at få lovforslaget til at falde på plads, så vi nu kan stemme for det ved tredjebehandlingen.

Jeg skal nøjes med at sige, at hvis man sammenligner det, der blev sagt her fra talerstolen ved førstebehandlingen, og det, der er blevet sagt både ved andenbehandlingen og nu ved tredjebehandlingen, kan alle konstatere, at der er foregået et utroligt stort arbejde. Derfor vil jeg gerne sige Kulturudvalgets formand tak for en meget ihærdig og konstruktiv ledelse af hele det store, komplekse forhandlingsarbejde, der nu har pågået i meget, meget lang tid. Denne tak gælder også medlemmerne af Kulturudvalget, ministeren og ikke mindst embedsmændene og de tusindvis af brugere, som har investeret timer i deputationer og skrivelser og møder rundt om i landet. Jeg tror, at det borger for, at det er en god lov, vi vedtager i dag.

Poulsaard (FP):

Jeg lagde mærke til, at der i fru Marianne Jelveds taksigelser ingen tak var til skatteyderne, og det synes jeg nok havde været det væsentlige.

Jeg ved da godt, at udvalget har været vældig stolt af sig selv, og man fejrede det da også med Gammel Dansk og wienerbrød og hele tjavsen, og man har sådan slidt. Men det er skønne spildte kræfter.

Det er utroligt, hvad man kan høre fra denne talerstol. Jeg har været herinde i 16 år, og jeg kan stadig væk forbavses over det. Fru Eva Møller sagde, at friheden og kulturen skulle blomstre. Hr. Helge Sander sagde, at det var den bedste lov. Jamen vi har så forfærdelig mange gode love i dette land. Vi har også verdens bedste lokal-tv, siger de – også det dyreste. Vi har verdens bedste børneoplysningsordninger. Men vi har også verdens største underskud, vi har de højeste skatter.

Altså hvornår holder man op med at kalde sig liberal og så glemme at være liberal? Der er så meget kreativt i den danske befolkning. Vi har skoler, vi har steder, hvor folk kan mødes. Lad folk mødes, uden at I blander jer i det, i skematimer og lærtimer og alt det dér.

Og jeg vil gerne spørge hr. Helge Sander: Hvad godt er der i dette lovforslag? Vi kan se i

aviserne, at finansministeren nu skal til at holde ministrene i ørene, og det er nødvendigt. Han skal til at holde kulturministeren i ørene, det er aldeles nødvendigt. Men hvad får kulturministeren? Han får tak fra de røde i denne sal. Er der da ingen mennesker, der får kuldegysninger? Jeg tænker på den fremtid, vi står over for, de underskud, vi har på betalingsbalancen, i det hele taget på det danske budget – man kan blot se, hvad der står i Jyllands-Posten i dag om folkepensionister og andre. Og så sidder I og roser jer af, at I vedtager verdens bedste fritidslov.

Jeg ved godt, at det at snakke fra denne talerstol er det samme som at smide vand på en gås, men så kunne man da i det mindste lade være med at rose sig af, at man er liberal, når der ikke er én liberal tanke i det. Vi har en regering, der har sagt – det har man for længst glemt, men det sagde man da i hvert fald i starten – at vi skal privatisere. Jamen her er der virkelig et område, der kunne privatiseres, uden at det fik social slagside. Hvorfor går man ikke i gang med den slags ting i stedet for at sidde og fejre sig selv med Gammel Dansk og wienerbrød, og hvad man ellers foretager sig. I er så dygtige, og I har været til så mange møder. De møder har været dyre for skatteborgerne!

Jeg vil ikke ønske den danske befolkning til lykke med dette, det er der ingen grund til. Det er simpelt hen en sorgens dag, at de partier, der kalder sig liberale, er så lidt liberale, at de ikke tror, folk selv kan finde ud af at udfylde deres fritid på en forsvarlig og fornuftig måde.

Ingerlise Koefoed (SF):

Der ligger jo et stort og meget engageret arbejde bag den folkeoplysningslov, som vi nu bliver færdig med i dag, og som indvarsler en helt ny struktur inden for folkeoplysningen og den tidligere fritidsundervisning.

Loven pålægger kommunerne og de folkeoplysende instanser et meget stort ansvar, og jeg er sikker på, at kommunerne, de folkeoplysende instanser og idrætten også vil påtage sig det ansvar at sikre, at de tilbud, som befolkningen – børn og voksne – for fremtiden får om folkeoplysning og fritidsbeskæftigelse, bliver lige så gode og lige så mangfoldige, som de hidtil har været.

Der er to ting, som falder uden for denne lovs rammer, men som er en følge af loven, og som jeg gerne lige vil gøre opmærksom på.